

Arrest

nr. 334 940 van 26 oktober 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Avenue des Gloires Nationales 40
1083 BRUXELLES

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2025 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 16 oktober 2025 tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op verwijdering en terugleiding naar/vaststelling van de grens.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Z. CHIHAOUI die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Aan de heer die verklaart te heten:

naam: S. (...)

voornaam: J. (...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Brazilië

Werd op 24.07.2025 , met toepassing van artikel 7, eerste lid, (1° en 3°), en tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Op 27.08.2025 tijdens de vasthouding met het oog op uitvoering van deze verwijderingsmaatregel, diende betrokkene een eerste verzoek om internationale bescherming in. De uitvoerbaarheid van de verwijderingsmaatregel werd tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 52/3, §3, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 opgeschort.

Op 23.09.2025 werd hem een negatieve beslissing van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betekend.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek om internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweerde op 24.07.2025 sinds vier maanden in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of teruggrijping valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakt gebruik van meerdere identiteiten:

De betrokkene legde een Portugese verblijfsvergunning voor, nr. (...), geldig van 13.04.2025 tot 13.04.2028, die vals bleek te zijn.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn van 3 werkdagen en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

6° Betrokkene heeft onmiddellijk na het voorwerp te hebben uitgemaakt van een beslissing tot weigering van binnenkomst of verblijf of een beslissing die een einde heeft gemaakt aan zijn verblijf, of onmiddellijk na het voorwerp te hebben uitgemaakt van een teruggrijpings- of verwijderingsmaatregel, een nieuwe verblijfsaanvraag of een nieuw verzoek om internationale bescherming ingediend.

Op 27.08.2025 tijdens de vasthouding met het oog op uitvoering van de verwijderingsmaatregel van 24.07.2025, diende betrokkene een verzoek om internationale bescherming .

De betrokkene legde een Portugese verblijfsvergunning voor, nr. (...), geldig van 13.04.2025 tot 13.04.2028, die vals bleek te zijn.

Gezien het frauduleuze karakter van deze feiten kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Het verzoek tot internationale bescherming ingediend op 27.08.2025 werd afgewezen bij beslissing van 23.09.2025.

Hij heeft een vrouw in België en een kind in Portugal, maar geeft aanvankelijk geen verdere informatie. Tijdens zijn verhoor in het gesloten centrum verklaarde de betrokkene vervolgens dat hij met zijn vrouw en drie kinderen in Frankrijk woont. Hij heeft verzocht om naar Frankrijk te komen om bij hen te zijn of naar Portugal. Hij heeft echter geen verblijfsrecht in Frankrijk en heeft zijn verblijfsrecht in Portugal verloren na de ontdekking van fraude met een vervalst Portugees document. Bovendien laat de discrepantie tussen zijn verklaringen en het feit dat hij volgens hem minstens vier maanden in België is om te werken, geen beoordeling van de gezinsafhankelijkheid toe.

De advocaat van betrokkene legt een Frans medisch stuk voor van 25.09.2025 met betrekking tot de zwangerschap en psychologische stress van zijn partner mevrouw Sacha Collin, geboren op 04.09.1995. Betrokkene heeft echter geen verblijfsrecht in Frankrijk en kan bijgevolg niet naar dat land uitgezet worden.

Huidige beslissing hoeft geen afbreuk te doen aan hun gezinsleven, toch voor zover betrokkene en zijn partner ertoe bereid zijn voldoende inspanningen te leveren om dit gezinsleven op afstand te onderhouden, wat bijvoorbeeld mogelijk zou zijn via de moderne communicatiemiddelen en periodieke bezoeken van betrokkene's partner en kinderen. Dit zal natuurlijk wel wat inspanning vragen. Betrokkene en zijn partner en kinderen zouden er eveneens voor kiezen om hun gezinsleven voort te zetten in een land waartoe zij allen de toegang genieten. Er zijn geen redenen om te stellen dat België de voorkeur zou moeten krijgen op Brazilië of Frankrijk om het gezinsleven verder te zetten of dat op België een positieve verplichting zou rusten om het gezinsleven op zijn grondgebied toe te staan, te meer daar betrokkene het recht op binnenkomst en verblijf op het Schengengrondgebied tijdelijk is ontzegd.

De betrokkene melde zelf geen medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Vasthouding

[...]."

2. Ontvankelijkheid

Conform artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) heeft de Raad geen rechtsmacht heeft voor zover de vordering betrekking heeft op de beslissing tot vasthouding.

3. De drie cumulatieve voorwaarden van de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Naar luid van de vierde paragraaf van artikel 39/82 van dezelfde wet kan de vreemdeling die het voorwerp is van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. De voorwaarde van het ernstig middel

3.2.1. Uiteenzetting

Verzoeker voert een enig middel aan dat is gestoeld op de schending van artikel 8 van het EVRM, artikel 5 van Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de Terugkeerrichtlijn) zoals omgezet in artikel

74/13 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij geeft vooreerst een theoretische uiteenzetting van de geschonden geachte bepalingen en beginselen en betoogt over een effectief gezinsleven en verankering in Europa te beschikken. Hij verwijst hierbij naar zijn legaal verblijf in Portugal gedurende meerdere jaren en wijst erop dat zijn verblijfskaart is vervallen op 13 april 2025, maar dat hij er nog steeds een verblijfsrecht heeft. Zijn 3 minderjarige kinderen hebben de Portugese nationaliteit en hun familieleven speelt zich af in Portugal, bij hun moeder van wie verzoeker gescheiden is. Hij oefent wel nog steeds, samen met de moeder, het ouderlijk gezag uit, heeft bezoekrecht en draagt financieel bij in hun onderhoud. Zijn kinderen zijn nog erg jong en kwetsbaar en in het kader van hun hoger belang is het noodzakelijk dat hun vader bij hen in de Europese Unie kan verblijven. Hij verwijst verder naar zijn zwangere, in Frankrijk verblijvende vriendin van Franse nationaliteit, met wie hij een duurzame relatie onderhoudt en met wie hij zich in Frankrijk heeft gevestigd. Haar talloze bezoeken aan het gesloten centrum wijst op hun beider engagement, en uit het attest van een klinisch psycholoog/psychotherapeut blijkt dat verzoekers opsluiting een grote mentale impact heeft op zijn partner, en dat de stress en angstgevoelens die daarmee gepaard gaan een grote impact hebben op de zwangerschap.

Verder stelt verzoeker stabiel en regelmatig tewerkgesteld te zijn in de bouwsector in België, voor een Portugese vennootschap. Dit stelt hem in staat in het onderhoud van zijn Portugese kinderen te voorzien en bij te dragen aan het huishouden dat hij samen met zijn partner in Frankrijk vormt.

Een terugleiding naar de grens, gekoppeld aan een inreisverbod zou een schending uitmaken van artikel 8 EVRM, aldus verzoeker, die de verwerende partij verwijt geen grondig onderzoek naar al deze elementen te hebben gevoerd, gebruik te hebben gemaakt van een stereotiepe motivering en het hoger belang van de kinderen te hebben miskend.

De verwerende partij steunt haar beslissing op de vaststelling dat verzoeker een valse Portugese verblijfstitel heeft voorgelegd, zonder rekening te houden met het feit dat hij die valsheid betwist, en dat zijn eerste verblijfstitel hoe dan ook authentiek en regelmatig was. Aldus blijkt zijn verankering binnen de Europese Unie en het ontbreken van enige frauduleuze intentie. Ook dit werd niet meegenomen in de beoordeling, aldus verzoeker, die tot slot op zijn kinderen in Portugal en zijn partner in Frankrijk wijst, en zijn stabiele tewerkstelling in België om te stellen dat ten onrechte wordt verwezen naar het risico op onderduiken.

3.2.2. Beoordeling

Artikel 8 van het EVRM bepaalt wat volgt:

*“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de Wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van ‘s lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen”.*

Deze bepaling wordt weerspiegeld in de verplichting, ex artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, voor de verwerende partij om bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening te houden met het hoger belang van het kind en het gezins- en familieleven van de betrokken onderdaan van een derde land.

Het blijkt thans niet -en verzoeker beweert ook niet- dat hij een gezins- of familieleven heeft in België. Waar hij ervan uitgaat dat hij zich vrij zou moeten kunnen bewegen tussen Portugal, waar zijn kinderen verblijven, Frankrijk, waar hij met zijn zwangere partner stelt te verblijven en België, waar hij tewerkgesteld is, en hij daarmee lijkt te alluderen dat hij enig recht van vrij verkeer zou hebben binnen het grondgebied van de Unie, kan hij niet worden bijgetreden.

In eerste instantie blijkt immers dat verzoeker geen verblijfsrecht heeft in Portugal. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Portugese verblijfsvergunning die hij voorlegde vals is. Dit blijkt uit het administratief dossier, en meer bepaald uit het bericht van 24 juli 2025 van de Portugese autoriteiten waarin niet alleen wordt gesteld dat de verblijfstitel vals is, maar ook dat de laatste aan hem afgegeven verblijfstitel, geldig tot 13 april 2025 zal worden ingetrokken en dat verzoeker de toegang tot het Portugese grondgebied wordt geweigerd. Op 29 juli 2025 maakten de Portugese autoriteiten vervolgens de beslissing tot annulatie over van de laatste aan verzoeker verstrekte verblijfstitel, die geldig was tot 13 april 2025, met terugwerkende kracht.

Indien verzoeker zich wenst te beroepen op de bescherming van het gezinsleven en het hoger belang van zijn minderjarige Portugese kinderen die in Portugal verblijven, dan zal hij zich vanuit zijn land van herkomst moeten richten tot de Portugese autoriteiten en hen opnieuw toegang en verblijfsrecht vragen.

Voorts, wat betreft verzoekers huidige partner, die zwanger is en met wie hij stelt samen te wonen in Frankrijk, blijkt ook helemaal niet dat hij op grond van deze relatie enig verblijfsrecht heeft of heeft gevraagd aan de Franse autoriteiten. Het komt immers in eerste instantie aan verzoeker zelf toe om, indien hij van oordeel is dat zijn relatie beschermenswaardig is onder artikel 8 van het EVRM, de nodige stappen te zetten om op grond daarvan een verblijfsrecht in Frankrijk te bekomen. Uit niets blijkt dat hij dat heeft gedaan. In die omstandigheden kan verzoeker geen positieve verplichting afdwingen van de Belgische overheden om hem op het grondgebied te laten verblijven, maar moet hij zich dus tot de Franse autoriteiten wenden vanuit zijn herkomstland. Daarbij kan hij zich desgewenst beroepen op de situatie van zijn zwangere partner. In tussentijd kunnen de partners, zoals dat ook wordt aangehaald in de bestreden beslissing, tijdelijk op een andere manier hun gezinsleven onderhouden.

Een eventueel inreisverbod -dat overigens niet het voorwerp uitmaakt van deze vordering - staat er niet aan in de weg dat de autoriteiten van een andere lidstaat onder bepaalde voorwaarden alsnog een verblijfsvergunning zouden afleveren.

Aangezien het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het gezinsleven niet absoluut is en de verdragsstaten hebben het recht, op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht, behoudens hun verdragsverplichtingen, met inbegrip van het EVRM, de toegang, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, Kurić en a./Slovenië (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100), kan verzoeker zich ten aanzien van België niet dienstig beroepen op deze bepaling om zijn gezinsleven met zijn Franse partner in Frankrijk, dan wel het hoger belang van zijn kinderen die in Portugal verblijven beschermd te zien.

Wat, tot slot, verzoekers tewerkstelling in België betreft, kan hij bezwaarlijk volhouden dat deze regelmatig is door te verwijzen naar het feit dat hij tewerkgesteld is door een Portugese firma op grond van zijn Portugese verblijfstitel. Immers, zoals hiervoor al is gebleken, is de meest recente verblijfstitel die hij heeft voorgelegd vals, en hebben de Portugese autoriteiten op grond van deze vaststelling ook zijn vorige, tot 13 april 2025 geldige tijdelijke verblijfstitel met terugwerkende kracht geannuleerd. Het komt aan verzoeker toe om desgewenst rechtsmiddelen tegen deze beslissing aan te wenden ten aanzien van de Portugese overheid. In de gegeven omstandigheden kan niet blijken dat de verwerende partij geen terugleidingsbeslissing zou mogen nemen zonder artikel 8 van het EVRM te schenden.

Verzoeker voert nog aan dat de elementen waarop hij zich beroept -kinderen in Portugal, een zwangere partner in Frankrijk en een stabiele tewerkstelling in België, ook duidelijk aantonen dat er geen risico op onderduiken bestaat. Echter, daarmee toont hij niet aan dat de verwerende partij een verkeerde toepassing heeft gemaakt van artikel 7, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Onder voorbehoud van de toepassing van de bepalingen onder Titel III quater, kan de minister of zijn gemachtigde, in de in artikel 74/14, § 3, bedoelde gevallen de vreemdeling naar de grens terugleiden.”

Artikel 74/14, §3 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat er kan worden afgeweken van de termijn van dertig dagen voor vrijwillig vertrek indien er een risico op onderduiken bestaat. In de bestreden beslissing wordt verder toepassing gemaakt van artikel 1, §2 van de Vreemdelingenwet, waarin de objectieve criteria worden vastgesteld op basis waarvan het risico op onderduiken kan worden vastgesteld. Verzoeker toont met de loutere verwijzing naar zijn kinderen, partner en tewerkstelling niet aan dat, in het licht van de vaststellingen onder artikel 1, §2, 1°, 2°, 3° en 6° op kennelijk onredelijke wijze werd besloten tot een actueel en reëel risico op onderduiken.

3.2.3. Verzoeker toont op het eerste gezicht niet aan dat de verwerende partij op onwettige of onzorgvuldige wijze heeft geoordeeld dat er geen schending van artikel 8 van het EVRM en artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet voorligt, en evenmin dat hierover niet deugdzzaam zou zijn gemotiveerd.

3.3. Het enig middel is niet ernstig.

4. De vaststelling dat niet is voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig tweeduizend vijftientig door:

A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

F. BROUCKE, Toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter,

F. BROUCKE

A. WIJNANTS